

Com gat i gos

(Adaptació del conte *Ara fa cinquanta anys* de Jaume Fuster)

Treball realitzat dins de l'assignatura *Creació de Diàlegs* impartida pel professor Jaume Fuster

1.

EXTERIOR NIT.

PLÀ GENERAL. Una clar enmig d'una pineda. Per sobre el ramatge es veu el perfil de les Espurrides retallat al cel. Es veuen molts estels i la lluna està en quart creixent. Alguns focs cremen a la muntanya. La llum d'una foguera (en fora de camp) mig il·lumina els rostres de quatre homes.

PLÀ LLARG del grup. Tres d'ells estan acorralant a un quart. Estan cridant.

Sarraí:

Jo no creu. Mas de mi vos dic que jo no vós daré ço que jo he per clergues, ni de les órdenes, ni dels cavallers.

Cavaller 1:

Així cremar-vos us hem.

PLÀ MIG del sarraí.

Sarraí:

Aquella cosa que vos demanats no poria fer.

PLÀ MIG dels cavallers i del Rei.

Cavaller 2:

Mas nos vos metrem foc. Nos no volem res sinó nostre bé i bé de nostre poble.

Jaume I:

Mester és que mellor sia l'acord.

Cavaller 1:

Nos no hem mas que defendre per terres.

PLÀ MIG lateral de tot el grup.

Sarraí (entre dents):

Mas mon poble et mon Dèu...

Cavaller1:

Dieu vos!

Sarraí:

Demà se penedireu més que vui, e a quinze dies més. A un mes, més e al cap de l'any no ho voldrieu haver feit.

PLÀ GENERAL. Aleshores els cavallers lliguen al sarraí al tronc d'un pi. mentre el rei en Jaume I va a la foguera per encendre una torxa i torna deixant-la als peus del sarraí. L'herba es comença a encendre. Les flames ocupen tota la pantalla.

Don Pere *(en off)*:

Així ho he vist jo cada any per Sant Joan...

La veu es manté...

FOS A NEGRE

2.

INTERIOR DIA.

PLÀ CURT de don Pere.

Don Pere:

... el vell i descregut Aixalà mort pel rei en Jaume el Conqueridor... Un sarraí... però va fer molt de bé pel nostre poble.... Avui encara n'hi ha d'Aixalans... Són a Barcelona... Però aqueta nit nos tornaran a visitar...

PLÀ LLARG d'en Pere i en Jordi davant la llar de foc. Estan a casa de don Pere. Al menjador. És un menjador d'una casa de pagès. Eines de camp compareteixen l'estança amb piles de llibres vells. Davant la llar de foc, que està encesa, hi ha dos homes asseguts que estan parlant. Un és Don Pere, L'altre, el més jove és en Jordi.

Jordi:

M'ha dit que això era a l'esplanada de la Cota?

Don Pere:

Sí, just tocant lo camí de l'Abellera...

PLÀ LLARG dels dos. En Jordi fa que no amb el cap mentre don Pere atia el foc amb rama seca. Amb la rama seca les flames reprenen de nou. Els canaris que don Pere tenia en una gàbia sobre la taula comencen a cantar. PLÀ MIG dels dos. Don Pere torna a asseure's...

Don Pere:

Hauries de creure més als vells...

Jordi:

Però si em sembla una llegenda magnífica...

Don Pere (*enfadat*):

Llegenda! Vés-hi i ho veuràs!

PLÀ GENERAL. Els dos es queden en silenci mirant el foc. Els canaris segueixen cantant. Don Pere s'adorm. En Jordi s'aixeca i surt sense fer soroll.

3.

EXTERIOR DIA.

PLÀ GENERAL. Està ploviscant. En Jordi està pujant -lentament- la carretera de la Cota i es desvia per un caminet que, tot just després del primer revolt, desemboca a l'esplanada de la Cota. Lluny es senten alguns petards. PLÀ LLARG. En Jordi torna a la carretera i tot just darrera seu es sent el motor d'un cotxe. El cotxe li fa llums i s'atura al seu costat.

Quim:

Ei! M'ho podies haver dit que baixaves al poble. En en pic he agafat el cotxe no em costa res fer una mica més de tomb. Puja!

En Jordi puja al cotxe. Aquest repren la marxa.

PLÀ MIG d'en Jordi i en Quim.

Jordi:

No ho he decidit fins tard. He anat a veure a don Pere...

Quim:

Gat vell!

Jordi:

I amb memòria d'elefant!

Quim:

Tens raó. Un camí vam fer una juguesca i me va ben pelar se sabia tot l'equip del 0-5 del Madrid...

Jordi:

A mi m'ha deixat sorprès amb tot el que m'ha explicat. Coneix moltes històries i llegendes,...

Quim:

És un pou de ciència...

PLÀ GENERAL. El cotxe s'atura i en Quim i en Jordi baixen.

Quim:

Au! Vés paca dins que vas tot xop. Jo entraré per radere que he de descarregar...

PLÀ LLARG. En Jordi empeny la porta de la casa hi entra. El gos (en Petit) se li acosta tot bordant i en Jordi li fa unes carícies al clatell. El gos marxa cap a fora a buscar en Quim.

Jordi:

Mercè! Ja hem arribat. Vaig a canviar-me i avançaré feina...

4.

INTERIOR. NIT.

PLÀ GENERAL. En Jordi està treballant amb un ordinador portàtil sobre la taula de fusta que té encarada a la finestra. L'habitació només està il·luminada per un llum que hi ha al costat de l'ordinador. En Quim està a la porta.

Quim:

Segur que no has de menester res?

Jordi:

Marxeu trànquils!

Quim:

Si vols baixar ja saps què hi ha lo quatre llaunes al gratx...

Jordi:

Gràcies! Què us vagi bé!

Quim:

Adéu!

En Quim tanca la porta. PLÀ MIG d'en Jordi que torna a mirar la pantalla de l'ordinador i segueix escrivint. PLÀ LLARG on es veu en Jordi escrivint i la porta tancada. Es senten les veus de la Mercè i en Quim.

Mercè:

I el Jordi?

Quim:

No baixa...

Merçè:

Què no vol veure los focs?

Quim:

Diu que no té ganes...

Merçè:

Com és això?

Quim:

Vol acabar d'escriure les notes que li ha donat don Pere. No sé que de la guerra civil...

Mercè:

Li has dit que pot agafar l'altre cotxe?

Quim:

Sí. Nemon!

Es sent el cop de la porta en tancar-se. PLÀ MIG des de darrera d'en Jordi. En Jordi aixeca un moment el cap per dir adèu als cosins quan passen per davant de la finestra i es torna a posar a escriure. Es sent el cotxe com s'allunya. Veiem la pantalla de l'ordinador en PLÀ CURT amb escorç de l'esquena d'en Jordi. Hi posa: " 1939. El 12 de gener de 1939 els nacionalistes trenquen el cercle republicà a les Borges Blanques i s'escampen pels boscos de Poblet. Amb data del 13 de gener s'han comptabilitzat que a la vila de Prades desaparegueren 5 republicans. Hom creu que varen ser assassinats de manera clandestina tot i que només hi ha una mort confirmada, la de l'alcalde Miquel Benet, que fou presenciada per Pere Mateu (en aquell moment escolà a la parr..." De cop sona una traca. Es senten lladrucs i miols. En Jordi aixeca el cap. PLÀ CURT d'uns ulls verds en la foscor. Veu una llüïsor verda darrera el vidre de la finestra. PLÀ CURT d'en Jordi. Es sobresalta. PLÀ MIG des de darrera d'en Jordi i de la finestra. Una nova "explosió" i la llüïsor verda s'apropa al vidre. És el gat que es comença a refregar amb els porticons. És un gat completament negre. PLÀ LLARG seguint al gat. En Jordi li obre al finestra i aquest salta sobre el teclat. La pantalla s'omple de signes estranys... PLÀ MIG d'en Jordi

Jordi:

Galifardeu! M'ho has espatllat tot! Tampoc em sortia... Què tens por? (*l'agafa i se l'asseu a la falda i el comença a acaronar*). No n'has de tenir de por has de ser un mixet valent. (*Sonen alguns petards més que fan posar els pèls de punta al gat*). No veus que avui és al nit de Sant

Joan i a la canalla li agrada fer el tarumba. I a tu què? Ja ho sé que no en tens cap culpa... Però pels petards has d'estar tràquil el dolent són les històries de tiros com les qua acabo d'escriure jo... Fa molt temps que van passar però encara couen...

PLÀ LLARG Hi ha una nova traca i el gat li salta de les mans i va a amagar-se sota el llit. A fora el gos borda. Amb l'espetec d'un nou petard el gos comença a esgarrapar la porta. *PLÀ GENERAL* En Jordi s'hi acosta i l'obre. El gos comença a saltar al seu voltant i ell li acarona el clatell. *PLÀ LLARG*.

Jordi:

Tu també tens por? No tenen pietat. (El gos no para de botar i espanat al gat que marxa de l'habiatció.) Petit... Petit! Trànquil!

En Jordi es torna a seure però el gos no fa més que saltar-li a sobre.

Petit..., què et passa? Que anyores a en Quim? (Hi ha un nou petard i el gos es sobresalta)

Ets un poruc! Ja veig que no podré fer res! Vols anar a donar un volt?.

En Jordi i el gos surten per la porta.

5.

EXTERIOR. NIT.

PLÀ GENERAL. En Jordi camina amb el Petit entre cames. Hi ha lluna plena i de quan en quan algun cohet il.lumina el cel. Es senten petards. En Jordi està caminant pel mateix camí que ha caminat a la tarda...

Jordi (a en Petit):

Vols que anem a l'esplanada? T'és igual. (*PLÀ LLARG*) Saps que avui don Pere m'ha contat una llegenda sobre el rei en Jaume... (es posa a riure) T'imagines l'espant que ara tindriem si ens aparegués aquí el fantasma del gran Conqueridor... No, a més em sembla que el pobre don Pere ja no hi toca massa. Aquesta és la terra de Martí l'Humà i no del rei en Jaume... Tots ens hem de fer grans...

PLÀ GENERAL. En Petit s'allunya corrent.

Petit! Petit! On vas? No marxis!

En Jordi mira cap allà on corre en Petit. Veu una llum verda que es torna groga. De sobte sent unes veus i comença a córrer.

Alcalde:

Jo sóc català.

PLÀ GENERAL de la clariana. Hi ha quatre homes amb al mateixa posició que abns el rei en jaume i els seus cavallers. Aquests estan il.luminats per al llum de la lluna i vesteixen camisa blava i jaqueta de pana. Porten fusells tots menys un, el que està encerclat

I us dic que mai no posaré el meu poble al servei del vostre caudillu...

Falangista 1:

Ho pagarà molt car!

Alcalde:

Mai vendré a la meva gent...

PLÀ MIG d'en Jordi que s'atura un moment tot panteixant i repren la seva carrera. PLÀ LLARG dels homes.

Falangista 2:

Llavorens vosté sap lo que sé fa. La vostra vida està dins lo meu fusell... *(es posa el fusell sota l'aixella i li apunta al cap)*

Falangista 3:

Debemos solucionarlo?

Falangista 1:

Por supuesto. Tenemos de defender nuestros intereses por encima de estas nesiedades.

Quieres desir algo? Alguna cosa?

Alcalde:

Algun dia us arrepentireu de tot lo que heu fet. Allà valtres.

PLÀ GENERAL de la clariana amb el Jordi aturat al fons. Tot just en Jordi arriba a la clariana el falangista 2 comença a disparar. PLÀ LLARG dels falangistes.

Falangistes:

Viva España!

PLÀ MIG d'en Jordi. En Jordi fa un pas endavant.

FOS A NEGRE.

6.

Jordi (en off sobre el negre):

Deixeu-lo! Deixeu-ho!...Noooo!

Sortint de negre.

EXTERIOR. MATINADA.

PLÀ SUBJECTIU del gos llepant al cara d'en Jordi. PLÀ GENERAL de la clariana, en Jordi està per terra amb el Petit a sobre.

Jordi:

Deixeu-ho! Socors! No dispareu!... Uf! (s'eixuga la suor i les llepades del gos). Va! Petit! Deixa'm! Baixa! (en Jordi es reincorpora). No sé com m'he adormit aquí, Petit, però he tingut un malson...

En Petit es posa a bordar.

I ara que et passa?

En Jordi mira cap a la direcció on corre en Petit. Hi ha el gat negre assegut. En Jordi s'apropa a acaronar-lo.

Jordi:

Tu també has sortit a prendre l'aire? Trapella!!

S'ajup per fer-li una carícia i en baixar la mà veu una beina a terra tacada de sang. L'agafa. Puja el soroll de bombes, crits, helicòpters...

FOS A NEGRE.